

ÉNEKEK ÉNEKE

Balássy László fordítása

(Második, folytatólagos részlet*)

III.

(1) Az Isten-távolság megkapó leírása, mint bolyongás a jeruzsálemi éjszakában. (2) Ld. II. 3. (3) A lélek ujjongó dalba foglalt látomása jegyese diadalmenetéről: Isten érkezéséről.

1.

Menyasszony:

Agyamban elkerül az álom,
és éjjelente kedvesemre vágyom:
keresem őt, de nem találom!
Kelek hát, s a várost bejárom:
utcákon át barangol árva lelkem,
terek során keresem a szerelmem...
Keresem őt, de nem találom!
A város őrei az úton érnek...
„Szívem szerelme nem járt-e felétek?!”
S hogy éjbe tűnnek, felujjong a lelkem:
megleltem végre egyetlen szerelmem! —
Karomba zárom, többé nem eresztem! —
Anyám házába, párom, jöszte már:
édes szülém ágyasszobája vár!

2.

Vőlegény:

Jeruzsálem leányai, esküdjetek nekem
a gazellákra, s pásti szarvasokra,
hogy nem ébresztitek szunnyadó kedvesem,
míg ő nem engedi, nem kelti senki sem!

3.

Menyasszony:

Mi közelít a pusztaságon át,
gomolygó füstként illatozva szerte,
mirrhával, s tömjénnel keverve
az árusok megannyi fűszerének illatát?!

Násznép:

Ime: hordszéke Salamonnak!
Körülte Izraelből
hatvan derék vitéz,

* Az első részletet ezévi júniusi számunkban közöltük.

kardforgatásra bátor,
 s kemény harcokra kész,
 derékon hordva jó szablyáikat,
 pajzsul az éj rémségei miatt!
 Gyaloghintót rendelt magának Salamon
 Libanon cédrusaiból!
 Színezüst oszlopok közt
 arany a támla rajta,
 bfborból az ülése,
 s bévül ében takarja...
 Nos hát, Jeruzsálem leányai,
 Sion szüzei, jőjjetek,
 nézzétek: Salamon király
 koronásan vonul elöttetek!
 Menyegzőjekor anyja koronázta,
 szívének öröm-ünnepén
 királyi díszet illesztve homlokára!

IV.

(1—4) A vőlegény mátkája szépségét, kiválóságait magasztalja. Erényeit a testi szépség leírásával szemlélteti. (5) A menyasszony egybekelésre hívja jegyesét. (6) A szerelmesek egyesülése. A házasság végrehajtása a léleknek Istennel való misztikus nászát jelképezi.

Vőlegény:

1.

Be szép vagy, kedvesem, be szép!
 Szelíd galamb a két szemed,
 megül fátylad megett.
 Dús fürtjeit hajad elomlón bontva rád,
 belep, mint kecskenyáj Giloád oldalát.
 Mint fürdetés után nyírásra kész juhok,
 olyan nekem fehérlő fogsorod:
 minden juhnak iker-báránya van,
 és egy se meddő, mind hiánytalan!
 Ajakad: karmazsinszalag,
 és édesség tölti be szájadat.
 Halántékdod: gránátalmaszelet,
 áttetsző fátyolod megett...
 És Dávid tornyaként, karcsún ível nyakad,
 büszkén szökelli túl a sáncokat,
 ezernyi pajzssal gazdagon kirakva,
 mind hősi pajzs, vitézek harci pajzsa...
 Iker-gazellapár a melled,
 melyek liliom-réteken legelnek...
 Felmennék a mirrha-hegyekre,
 járnám a tömjén-teli dombokat,
 míg alkony hűs ölébe hull a nappal,
 s az árnyak elhanyaglatlanak...
 Egészen szép vagy, kedvesem,
 s nincsen benned szeplőnek árnya sem!

2.

Jójj, jegyesem, a Libanonról,
 jójj, jójj a Libanon hegyéről,
 jöszte az Amána csúcsáról,
 Szánir és Hermon tetejéről,
 hagyd el a vadon hegyi tájat,
 hol oroszlán, s párduc tanyáznak !

3.

Megsebezted a szívem, szép mátkám, kis hugom,
 egy pillantás szemedből a szívem megsebezte
 és megrabolt eszemtől láncodból egy szemecske !
 Édes a te szerelmed, szép mátkám, kis hugom !
 Be édesebb szerelmed, be ízesebb a bornál,
 a keneteid különbek a legjobb balszamoknál !
 Színmézzel csordul ajkad, szép mátkám, kis hugom !
 Az inyed és a nyelved mézes tejtől csepegnek,
 s Libánon illatával részegít drága selymed !

4.

Elzárt kert vagy, szép mátkám, kis hugom,
 Körülzárt kert, pecsételt, tiszta forrás !
 Hajtásaid szépségedet kibontják,
 rajtad az Éden tündöklik, ragyog:
 gránátalmák, gyümölcsök, illatok,
 kábító nárdusz és ciprusvirág,
 sáfrány, fahéj, meg jóillatú nád ...
 Ó, tömjéncserjék paradicsoma,
 hol mirrha és aloe illatoznak,
 s a pompás balszamok gazdag sora !
 Ó, forrás: kútfeje élő-vizeknek,
 melyek a Libanon-hegyén erednek !

5.

Menyasszony:

Serkenj, gyorszárnyú szél,
 északi, s déli szellő, rajta hát:
 kertemen át szökellve, szállva,
 áraszátok szét balszam-illatát:
 Jójj, kedvesem, gyönyörre vár a kerted:
 szakaszd gyümölcsét a dús élvezetnek !

6.

Vőlegény:

Kertembe most belépek, szép mátkám, kis hugom,
 hogy mirrhámat letépjem, megszedjem balszamom !
 Elköltöm hát a lépet, s a mézemet eszem,
 borom-, s tejemmel csordul ajkamon serlegem !

Pajtások, jóbarátok, egyetek, igyatok !
 Telt serlegektől ittasodjatok !